

[Albertsen.]

ikke mere, end at det dækkede merudgifterne ved etableringen som hotel for turister i sæsonen.

I lovforslagets § 5 anføres, at man også kan erhverve bestående bygninger og i givet fald ombygge dem til kollegieformål. Det er en vigtig bestemmelse, som utvivlsomt — med tilstrækkelig energi og nødvendige bevillinger — kan skabe hurtige virkninger. Jeg vil i den forbindelse rejse et problem, som har relation til den aktion, et stort antal unge studerende har iværksat her i hovedstaden for at bevare vore gamle bygninger i Citykvarteret og dermed fastholde den indre bys charme og smukke træk. Vi gennemførte for et par år siden her i tinget en nyttig ændring i byplanloven for at sikre karakteristiske træk i vore gamle bydele. Forudsætningerne for at realisere disse tanker er imidlertid dels kommunalt eller privat initiativ, dels at man skattemæssigt bliver behandlet sådan, at erhvervelse af sådanne ejendomme ikke alene betragtes som et ejendomskøb, men også som et samfundsmæssigt bidrag til bevarelse af noget, som de fleste af os nødigt vil være foruden. Jeg vil henstille til den højtærede minister, at det samarbejde, der ifølge lovforslaget skal realiseres imellem de implicerede ministre, også vil omfatte den højtærede indenrigsminister med henblik på kommunale ejendomsskatter i relation til det nævnte problem.

En og anden vil over for dette initiativ måske anføre, at man ikke skal forvente andet end en ny kødannelse, som vi har det på det almindelige boligmarked i alle vore større bysamfund. Jeg deler ikke en sådan opfattelse. Vi har i de sidste fem år set en glædelig vækst i hele vor bolig- og byggeproduktion — i særlig grad i byggeriet af værksteder og fabrikker. Om denne enorme vækst i erhvervsbyggeriet fortsat kan tænkes, er vel tvivlsomt. Det er klart, at hver eneste ny arbejdsplads har krav på en acceptabel ramme; men det spørgsmål kan vel melde sig, om en del af dette byggeri ikke også har særlige skattemæssige fordele og billigere end andet kan blive etableret. Mon ikke den højtærede finansminister skulle se lidt på disse forhold?

Vi har på mange samfundsmæssige områder store mangler, som kun kan afhjælpes

gennem øget offentligt byggeri. I længden kan denne kategori ikke spises af med 10 pct. af den samlede byggeproduktion. Måske ligger der en byggereserve allerede i en del af den førnævnte andel.

Byggeri af kollegier vil som nævnt i fremsættelsestalen have store muligheder for at blive et virkelig industrialiseret byggeri i lighed med det, som for tiden præsteres i Sydjylland af de almennyttige boligsekskaber, og som også tænkes realiseret her i hovedstaden efter de planer, overborgmester Urban Hansen har nævnt. Det vil være ønskeligt, om kollegiebyggeriet kan udnytte en del af de investeringer, som er fremkommet ved de nævnte projekter, og at den produktion, vi diskuterer her, derved kan billiggøres.

Et udvalgsarbejde, som efter vort skøn gerne må blive grundigt uden at tage unødvendig lang tid, vil nok være fornødent. Jeg skal med disse ord på socialdemokratiets vegne anbefale lovforslaget til en velvillig og positiv behandling.

Dalsgaard: På venstres vegne kan jeg give tilslutning til hovedlinjen i det foreliggende lovforslag vedrørende kollegiebyggeri, hvorefter dette overflyttes fra boligministeriet til undervisningsministeriet og samtidig søges rationaliseret og forøget til gavn ikke specielt for akademikere, men for hele landets studerende ungdom. Til opfyldelse af dette formål må nødvendigvis oprettes flere kollegier i forbindelse med de forskellige skoler og undervisningsanstalter. Det drejer sig om en vigtig opgave, værdifuld både for de unge og for de forældre, hvis børn må søge uddannelse i en by langt fra hjemmet, hvor de er henvist til at leje værelser, som dels er dyre, dels vanskelige at få fat i.

Det må erkendes, at det forhåndenværende antal kollegier er utilstrækkeligt, og det voksende antal unge under uddannelse øger behovet og nødvendiggør udvidelse og tillige nybyggeri ved de uddannelsescentre, som allerede findes eller oprettes ud over landet. I denne situation må en effektivisering af statens indsats anses for betimelig, og de foreslåede udvidelser af støtteforanstaltningerne må derfor overvejes velvilligt. Samtidig vil der imidlertid fortsat være behov for og må gives plads for det private